

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

II. Quisnam primus Romanae Ecclesiae praefuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

**ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒII
ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,**

Εὐαγγελικῆς ισορίας

Λόγος γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Θεοὶ γὰρ εἰκόνης τὸν Χειρὸν οἱ Απόστολοι.

ΤΑῦτοὶ μὲν δὴ καὶ Ἰωάννης ἐν τέτοιοις λαῖς. Α τῶν δὲ ιερῶν τοῦ Σωτῆρος ήμὲν Απόστολοι τε καὶ μαθητῶν ἐφ' ἀπαστατασσόντων τοὺς οἰκετῷ λαούς, Θωμᾶς μὲν ὡς ἡ παραγόντος τοῦ οἰκετοῦ, τὸν Παρθίαν εἴληχεν. Αὐτὸς δὲ ἐγένετο Σκυθίαν. Γαβαννης τὸν Ασσαν πέδης δὲ καὶ διατείχεις ἐν Εφέσῳ τελείωται. Πέτρος δὲ ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Βιθυνίᾳ Καππαδοκίᾳ τε καὶ Ασσαν, κεκηρυχέναι τοῖς ἐνδιαστοροῦ ἰωάννειοις ἔσκεν· διὸ καὶ ἐπὶ τέλει ἐν Ρώμῃ ψηφισθεὶς, αἰνεστολοπιδητὴ καὶ κεφαλῆς, σπέιτι ἀντὸς αξιώσας παθεῖν. πίδει δὲ τοῖς Παύλῳ λέγεται, διπλῶς Γερεσαλήμ μέχεται, Φαίλα λυσικῆς πεπληρωμοῦ τὸ Ευαγγελίον τοῦ Χειρὸς, καὶ υπερεργον ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπὶ Νέοντος μεμαρτυρηθεὶς. ταῦτα ὡς γέγραπται καὶ λέξεις ἐν τρίτῳ τόμῳ τῶν εἰς τὴν θρησκείαν ἐξηγήσκων εἰσηγήσαται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τοῖς πρῶτοῖς τοῖς Ρωμαίοις ἐνηλικισθεῖσιν.

Τόντες δὲ Ρωμαίοις ἐνηλικίας μὲν τῷ Παύλῳ καὶ Πέτρῳ μαρτυρεῖαν περιττοῦ καλυρρέταγμα τῷ Εποκοπτῷ Λινῷ· μητρούνει τοτε, Τιμοθέῳ γεράφων διπλῶς Ρώμης ὁ Παύλος, καὶ τῷ τέλει τῆς Μητροῦς περσέργουν, μαστίζεται σε λέγων. Εὐελθεὶς καὶ Πέδην καὶ Λινός καὶ Κλαυδία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πιετῶν ἐπιστολῶν τὸν Απόστολον.

Πετρος μὲν δῶμα ἐπιστολὴ μία ἡ λεγομένη ποιῶντος περιττοῦ, αὐτομολόγηται. ταῦτη δὲ καὶ οἱ πάλαι πεσεύτεροι ὡς ἀναμ-

**ΕCCL ESIAS TICÆ
HISTORIÆ
LIBER TERTIUS.**

ΣΑΡΤ I.

Apud quas gentes Christum Apostoli prædicaverint.

DUIM res Judæorum hoc in statu eslent, Apostoli & Discipuli Domini ac Servatoris nostri per universum orbem dispersi evangeliū prædicabant. et Thomas quidem, ut à majoribus traditum accepimus, Parthiam sortitus est: Andreas verò Scythiam. Joanni Asia obvenit, qui plurimum temporis in ea commoratus, Ephesi tandem diem obiit. At Petrus per Pontum, Galatiam, Bithyniam, Cappadociam atq; Asiam Judæis qui in dispersione erant, prædictasse existimatur. Qui ad extremum Romanum veniens, cruci suffixus est capite deorsum demissus: sic enim ut in cruce collocaretur oraverat. De Paulo jam quid attinet dicere, qui ab Hierosolymis usq; ad Illyricum munus evangelicæ prædicationis implevit, ac postrem Romæ sub Nerone martyrio perfunditus est. Hæc Origenes in tertio Volumine expositionum in Genesim disertis verbis commemorat.

Huc refer
Niceph.
cap. 39.
40. 41. 42.
lib. 2.
& cap. 4.
lib. 3.

ΣΑΡΤ II.

Quisnam primus Romana Ecclesia prefuerit.

Ceterum post Pauli Petrique martyris episcopatum suscepit Linus. Hujus mentione facit paulus in epistola quam ab urbe Roma ad Timotheum scripsit, inter salutationes quæ ad calcem epistolæ leguntur: Salutat te, inquit, eubulus, rudens, Linus & Claudia.

ΣΑΡΤ III.

De epistolis e Apostolorum.

QUod verò ad petrum attinet, una ejus epistola quæ prior dici solet, tanquam germana ab omnibꝫ sine controversia admittitur. Cujus etiam testi-

Huc refer
Niceph.
c 45. 46.
l. 1.